

STATEN VAN CURAÇAO

ZITTINGSJAAAR 2015 - 2016 -

LANDSVERORDENING van de houdende vaststelling van regels
inzake de zorg voor dieren en de uitoefening van dierengeneeskunde
(Landsverordening bescherming dieren en uitoefening dierengeneeskunde) (Lei
pa bienestar di animal)

No. 2 ONTWERP

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is regels vast te stellen over de noodzakelijke zorg aan
dieren in het algemeen en in het bijzonder aan dieren die in grote aantallen
door de mens worden gehouden;

dat het tevens wenselijk is om regels vast te stellen met betrekking tot de
uitoefening van de dierengeneeskunde;

dat het nodig is om handhavingsregels vast te stellen, teneinde te waarborgen
dat de normen en regels zoals vastgelegd in deze landsverordening worden
nageleefd;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten,
vastgesteld onderstaande landsverordening:

Hoofdstuk 1
Algemeen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt
verstaan onder:

- a. de minister: de minister van Gezondheid, Milieu en Natuur;
- b. dierenarts: degene die de opleiding diergeneeskunde in Nederland met succes heeft voltooid en degene die aan een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen buitenlandse universiteiten, een graad of diploma als diergeneeskundige heeft verworven en tot de uitoefening van de diergeneeskunde in haar volle omvang in het betrokken land bevoegd is;
- c. paraveterinair: degene de opleiding paraveterinair aan een Hogeschool in Nederland met succes heeft voltooid en degene die krachtens artikel 7 is toegelaten tot de uitoefening van diergeneeskunde in beperkte omvang;
- d. operatie: instrumentale ingreep bij dieren, gepaard gaande met verbreking van de natuurlijke samenhang van levend weefsel, het afnemen van bloed daaronder begrepen;
- e. onvruchtbaar maken: het tijdelijk of blijvend opheffen van het vermogen van een mannelijk of vrouwelijk dier tot voortplanting;
- f. dierengeneesmiddel: een substantie of een samenstel van substanties die bestemd is om te worden toegediend of aangewend voor dan wel op enigerlei wijze wordt gepresenteerd als zijnde geschikt voor:
 - 1° het genezen of voorkomen van een ziekte, gebrek wond of pijn bij een dier;
 - 2° het stellen van een geneeskundige diagnose bij een dier;
 - 3° herstellen, verbeteren of anderszins wijzigen van fysiologische functies bij een dier door een farmacologisch, immunologisch of metabolisch effect te bewerkstelligen;
- g. uitoefening van diergeneeskunde: het als beroep verrichten van een of meer der navolgende handelingen:
 - 1° het onderzoeken van een dier, het voorschrijven of toepassen van een behandeling, operatie daaronder begrepen, een en ander voor zover zulks strekt ter voorkoming of genezing van een infectieziekte of een parasitaire ziekte bij het dier, dan wel ter genezing, leniging, onderkenning of opheffing van een aandoening, ziekte, ziekteverschijnsel, in- of uitwendig letsel, of gebrek bij dat dier;
 - 2° het toepassen bij een dier van algemene of plaatselijke verdoving, bedwelming in slachterijen of slachthuizen daaronder niet inbegrepen;
 - 3° het verlenen van hulp met betrekking tot de geboorte of verwijdering van een vrucht van een dier, waaronder begrepen het verrichten van daarmede verband houdende operaties;
 - 4° het onvruchtbaar maken van een dier;
 - 5° het verrichten op een gezond dier van andere operaties dan die welk behoren tot de onder c en d genoemde handelingen;
 - 6° andere krachtens landsbesluit aangewezen handelingen.
- h. de inspectie: de inspectie voor de Volksgezondheid;
- i. het register: het register van bevoegde dierenartsen van Curaçao, bedoeld in artikel 11;
- j. houder van dieren: een eigenaar, houder, hoeder of verzorger van dieren.

Artikel 2

Intrinsieke waarde

1. De intrinsieke waarde van het dier wordt erkend.
2. Onder erkenning van de intrinsieke waarde, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan erkenning van de eigenwaarde van dieren, zijnde wezens met gevoel, die tevens voor zover deze niet in het wild leven, de nodige zorg behoeven.
3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt tot de nodige zorg die dieren redelijkerwijs behoeven in elk geval gerekend dat dieren zijn gevrijwaard van:
 - a. dorst, honger en onjuiste voeding;
 - b. fysiek en fysiologisch ongerief;
 - c. pijn, verwonding en ziektes;
 - d. angst en chronische stress; en
 - e. beperking van hun natuurlijk gedrag, voor zover zulks redelijkerwijs kan worden verlangd.
4. Bij het stellen van regels bij of krachtens deze landsverordening, en het nemen van op die regels gebaseerde besluiten, wordt ten volle rekening gehouden met de gevolgen die deze regels of besluiten hebben voor deze intrinsieke waarde van het dier, onverminderd andere gerechtvaardigde belangen. Daarbij wordt er in elk geval in voorzien dat de inbreuk op de integriteit of het welzijn van dieren, verder dan redelijkerwijs noodzakelijk, wordt voorkomen en dat de zorg die de dieren redelijkerwijs behoeven is verzekerd.

Artikel 3

Zorgplicht

1. Een houder van dieren neemt voldoende zorg in acht voor dieren.
2. De zorg, bedoeld in het eerste lid, houdt in ieder geval in dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor dieren worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevergd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

Artikel 4

Hulpbehoevend dier

1. Een ieder is gehouden - voor zover er geen direct gevaar bestaat voor de veiligheid van mens en dier - een hulpbehoevend dier, die al dan niet in het wild leeft, de nodige zorg te verlenen.
2. Indien de nodige zorg aan een hulpbehoevend dier, bedoeld in het eerste lid, niet zelf geboden kan worden, wordt het dier gemeld bij de dieren-ambulance.

Hoofdstuk 2

Uitoefening dierengeneeskunde

Artikel 5

Toelating dierenartsen en hun zorgplicht

1. Tot de uitoefening van de dierengeneeskunde zijn, onverminderd het bepaalde in de artikelen 6 en 7, slechts dierenartsen toegelaten.
2. Personen, die zijn toegelaten tot de uitoefening van de dierengeneeskunde, schieten niet door enig handelen of nalaten tekort in de zorg die zij in hun hoedanigheid:
 - a. behoren te betrachten ten opzichte van een dier met betrekking tot welke hun hulp is ingeroepen, en
 - b. verlenen of in geval van nood behoren te verlenen ten opzichte van een dier.
3. Personen die zijn toegelaten tot het beroepsmatig verrichten van diergeneeskundige handelingen, schieten niet zodanig tekort in hetgeen van hen in hun hoedanigheid mag worden verwacht dat daardoor ernstige schade kan ontstaan voor de gezondheidszorg voor dieren.

Artikel 6

Buitenlandse dierenartsen

1. Bij of krachtens landsbesluit worden buitenlandse universiteiten aangewezen die de volledige bevoegdheid verschaft tot de uitoefening van de diergeneeskunde in haar volle omvang.
2. Diegene die aan een buitenlandse universiteit als bedoeld in het eerste lid een diploma of graad heeft verworven, wordt tot de uitoefening van de diergeneeskunde op Curaçao toegelaten. Aan de toelating kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kan ook onder beperkingen worden verleend.
3. Voor de toepassing van deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen zijn de krachtens het eerste lid toegelaten personen met dierenartsen gelijkgesteld.

4. In afwijking van de vigerende bepalingen op het stuk der toelating tot en de uitzetting uit Curaçao, geschiedt de toelating van dierenartsen die op grond van het tweede lid toelating behoeven, door de minister van Justitie in overleg met de Inspecteur-generaal voor de Volksgezondheid.
5. Aan de in artikel 4 genoemde toelating kunnen voorwaarden worden verbonden.

Artikel 7

Bevoegdheden paraveterinair

1. De minister kan bij beschikking anderen dan dierenartsen toelaten tot de uitoefening van de diergeneeskunde in beperkte omvang.
2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de toelating, bedoeld in het eerste lid.
3. De regels, bedoeld in het tweede lid, bevatten in elk geval een omschrijving van de aard van de werkzaamheden waartoe een toelating zich kan uitstrekken. Zij kunnen voorts onder meer betrekking hebben op:
 - a. de gevallen waarin voor een toelating een examen wordt afgelegd, de voorwaarden voor het afleggen van dat examen en een voor het afleggen van dat examen te volgen opleiding;
 - b. de wijze waarop de werkzaamheden worden uitgeoefend, waarbij kan worden bepaald dat deze slechts onder leiding, op aanwijzing of onder controle van een dierenarts mogen geschieden;
 - c. een nadere omschrijving van de verhouding van degene die is toegelaten, tot die dierenarts;
 - d. de geldigheidsduur van een toelating;
 - e. de gevallen waarin toelating kan worden ingetrokken.
4. Aan de toelating, bedoeld in het eerste lid, kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kan ook onder beperkingen worden verleend.

Artikel 8

Aan de dierenartsen voorbehouden handelingen

1. Het onvruchtbaar maken van dieren, het verrichten van operaties bij dieren en het toepassen bij dieren van dierengeneesmiddelen is, voor zover een en ander niet als beroep geschiedt, aan anderen dan dierenartsen verboden.
2. Het in het eerste lid bepaalde verbod geldt niet:
 - a. voor zover een handeling als daar bedoeld, wordt verricht door hen die ingevolge artikel 7 diezelfde handeling als beroep mogen verrichten;
 - b. voor het onvruchtbaar maken van mannelijke biggen door de houders van die dieren voor zover en zolang zulks is toegestaan en met inachtneming van de daarbij gestelde regels.

3. De minister kan van het in het eerste lid gestelde verbod geheel of gedeeltelijk vrijstelling of ontheffing verlenen. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kunnen onder beperkingen worden verleend.

Artikel 9

Titelbescherming dierenarts

1. Het is aan anderen dan dierenartsen verboden in het openbaar aan te kondigen dat zij de diergeneeskunde uitoefenen, of de titel te voeren van dierenarts dan wel een ander titel, aanduiding of vermelding te bezigen die bij het publiek redelijkerwijs de indruk kan vestigen dat zij de hoedanigheid van dierenarts bezitten.
2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing op degenen die ingevolge artikelen 6 en 7 zijn toegelaten om diergeneeskunde uit te oefenen. De openbaarmaking heeft betrekking op die activiteiten waarvoor zij zijn toegelaten.

Artikel 10

Meldingsplicht dierenarts en paraveterinair

1. Alvorens werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde, respectievelijk diergeneeskunde in beperkte omvang zijn dierenartsen en paraveterinair, behoudens het bepaalde in het zesde lid, verplicht zich aan te melden bij een door de minister aangewezen ambtenaar.
2. Dierenartsen en paraveterinair die op het moment van inwerkingtreding van dit artikel reeds werkzaam zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde, zijn verplicht zich onverwijld aan te melden bij de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
3. De Inspecteur-generaal voor de Volksgezondheid stelt beleidsregels vast omtrent de wijze van aanmelding en omtrent de gegevens die met betrekking tot de aanmelding moeten worden verstrekt. Van de aanmelding wordt een bewijs afgegeven.
4. Indien na de aanmelding, bedoeld in het eerste en tweede lid, de daarbij verstrekte gegevens zijn gewijzigd, zijn de dierenartsen en paraveterinair gehouden deze wijzigingen onverwijld schriftelijk kennis te geven aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
5. De dierenarts en paraveterinair zijn verplicht, om wanneer zij ophouden werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van diergeneeskunde, van dat feit onverwijld schriftelijk kennis te geven aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.
6. De minister kan van het bepaalde in het eerste lid vrijstelling verlenen. Aan een vrijstelling kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kan onder beperkingen worden verleend.

7. De Inspecteur-generaal legt de beleidsregels, bedoeld in het derde lid, ter goedkeuring voor aan de minister en draagt zorg voor openbaarmaking van deze regels.

Artikel 11

Inschrijving dierenarts en paraveterinair

1. De minister draagt zorg dat de dierenartsen die werkzaam zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde of paraveterinair die werkzaam zijn op het gebied van de dierengeneeskunde in beperkte omvang, worden ingeschreven in een register.
2. Inschrijving vindt echter niet plaats zolang de betrokkenen krachtens een onherroepelijk geworden rechterlijke of tuchtrechterlijke beslissing de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, mist.
3. Een inschrijving wordt doorgehaald, indien de betrokkenen in de in het tweede lid genoemde omstandigheid is komen te verkeren dan wel anderszins is opgehouden werkzaam te zijn op het gebied van de uitoefening van de diergeneeskunde.
4. In het register worden ten minste de naam van de dierenarts en het adres of adressen waar deze de praktijk uitoefent, vermeld alsmede de aard van de praktijk.
5. De Inspecteur-generaal voor de Volksgezondheid stelt regels omtrent:
 - a. de inrichting van het register;
 - b. de wijze waarop kennis kan worden genomen van de in het register opgenomen gegevens en legt deze regels ter goedkeuring voor aan de minister.
6. De Inspecteur-generaal voor de Volksgezondheid draagt tevens zorg voor de openbaarmaking van deze regels.
7. Een afschrift van het register ligt voor een ieder kosteloos ter inzage op de kantoren van de inspectie. In de maand januari van elk jaar publiceert de Inspecteur-generaal voor de Volksgezondheid op de website van de overheid een afschrift van het register naar de stand van 31 december van het voorafgaande jaar.

Artikel 12

Inschrijving specialist

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de erkenning van specialismen in de uitoefening van de diergeneeskunde, omtrent de aan de erkenning als specialist te verbinden titels en omtrent de aanwijzing van en het stellen van eisen aan organisaties of instellingen die zich met de regeling van en de opleiding tot specialismen in de uitoefening van de diergeneeskunde hebben belast.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het eerste lid wordt in elk geval bepaald dat:

- a. de organisatie of instelling naar het oordeel van de minister representatief moet zijn voor de beoefenaren van het beroep;
 - b. de door de organisatie of instelling vastgestelde reglementen die het specialisme regelen de goedkeuring van de minister behoeven;
 - c. de specialisten-opleiding voldoet aan door de minister te stellen regelen;
 - d. de erkenning als specialist en het verwerven van de daaraan verbonden titel te voeren niet afhankelijk is van het lidmaatschap van de organisatie of instelling;
 - e. de erkenning als specialist kan worden ingetrokken, indien de betrokkene gedurende een bepaalde tijd het specialisme niet daadwerkelijk heeft beoefend.
3. Het is aan anderen dan degenen die als specialist zijn erkend, verboden in het openbaar aan te kondigen dat zij als specialist werkzaam zijn of de daaraan verbonden titel te voeren, dan wel enige andere aanduiding of vermelding te bezigen die bij het publiek redelijkerwijs de indruk kan vestigen dat zij als specialist zijn erkend.

Artikel 13

Vestiging van dierenartsen

De minister kan in overleg met en in achtneming van het advies van de beroepsgroep(en) of de beroepsgroepvereniging(en), zouden die bestaan, regels opstellen met betrekking tot het aantal bevoegde dierenartsen dat toegestaan wordt het beroep als dierenarts uit te oefenen op Curaçao.

Artikel 14

Eisen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen ten aanzien van praktijkruimten, klinieken en ziekenhuizen voor dieren

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent:

- a. de beschikking over en de inrichting van praktijkruimten, de inrichting van klinieken en ziekenhuizen voor dieren, alsmede omtrent de technische uitrusting en apparatuur; of
- b. verplichte deelneming aan bij- of nasholing.

Hoofdstuk 3

Honden

Artikel 15

Noodzakelijke verzorging

1. Een houder van honden is verplicht het dier de noodzakelijke verzorging te geven. Hieronder wordt ten minste verstaan, dat:
 - a. een hond iedere dag over vers en schoon water beschikt van een onbeperkte hoeveelheid. De houder van een hond is gehouden het water zodanig te plaatsen dat het dier dit niet kan omgooien, respectievelijk het in een voldoende schaduwrijke plaats staat;
 - b. een hond iedere dag over voldoende eten beschikt conform de caloriebehoefte van het dier, doch minimaal eenmaal per dag. De caloriebehoefte wordt gebaseerd op de leeftijd en het normale gewicht van een hond;
 - c. een hond, indien noodzakelijk, medische zorg krijgt van een dierenarts. De houder van een hond is gehouden de instructies van de dierenarts op te volgen.
 - d. een hond te allen tijde vrij van ongedierte wordt gehouden op een wijze die zo min mogelijk schadelijk is voor de hond zelf.
2. Onder noodzakelijke medische zorg als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt in ieder geval verstaan de gevallen waarin sprake is van:
 - a. kreupelheden na trauma, waarbij het aannemelijk is dat er sprake is van een botbreuk of vergelijkbaar pijnlijk letsel;
 - b. uitgebreide huidafwijkingen waarbij sprake is van jeuk of irritatie voor de hond;
 - c. grote open wonden;
 - d. verlammingen;
 - e. hoge koorts of ondertemperatuur met uitdroging;
 - f. een algeheel zeer zieke indruk.
3. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter uitvoering van het bepaalde in het eerste lid nadere regels worden gesteld.

Artikel 16

De grenzen voor honden

1. Een houder van een hond is verplicht om de hond te allen tijde binnen de grenzen van zijn erf te houden, tenzij hij de hond aangelijnd en onder zijn begeleiding of de begeleiding van een door hem aan te wijzen derde buiten zijn erf brengt.
2. Indien een houder van een hond of een door hem aan te wijzen derde een hond aangelijnd buiten het erf brengt, is deze verplicht om:
 - a. gebruik te maken van een voldoende stevige lijn, en
 - b. de lijn te bevestigen aan een halsband als bedoeld in artikel 19, vierde lid 4, onderdeel e, met dien verstande dat de afstand tussen het halsband en de nek van de hond uit twee volwassen vingers bestaat.

Artikel 17

Vrijheid hond

1. Een houder van een hond is verplicht de hond vrij rond te laten lopen binnen de grenzen van diens erf of binnen een gedeelte van bedoeld erf.
2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, houdt in dat slechts indien het bepaalde in artikel 19, zich voordoet, een hond aan een ketting of in een hok gehouden wordt.

Artikel 18 Eisen aan het erf

1. Een houder van een hond is verplicht zijn erf af te scheiden door middel van een deugdelijke omheining met een toegangspoort, gebruik makende van zodanig materiaal dat de omheining en toegangspoort voldoende hoog, stevig en dicht zijn, zodat de hond:
 - a. niet buiten het erf kan geraken of gebracht kan worden, en
 - b. zichzelf niet kan verwonden.
2. Een houder van een hond is verplicht om aan de toegangspoort, bedoeld in het eerste lid, zodanig te vergrendelen, dat het dier niet buiten de grenzen van het erf kan komen.
3. Een houder van de hond is verplicht om op het erf of gedeelte van het erf over een overdekking te beschikken met een minimale oppervlakte van 2 m² per hond, die voldoende bescherming biedt tegen weersomstandigheden.

Artikel 19 GevalLEN waarin beperking vrijheid hond is toegelaten

1. De vrijheid van de hond wordt beperkt indien er direct gevaar dreigt voor de veiligheid van mens of dier, onder de voorwaarden genoemd in de navolgende leden.
2. In de gevallen genoemd in het eerste lid wordt een hond in een hok of aan een ketting gehouden.
3. Een houder die een hond in een hok, houdt, zorgt ervoor dat:
 - a. het hok en diens vergrendeling voldoende stevig is, zodat de hond niet buiten het hok kan geraken, en van zodanig materiaal is vervaardigd zodat de hond zichzelf niet kan verwonden;
 - b. niet onder water kan lopen en te allen tijde droog blijft;
 - c. een voldoende gladde vloer heeft zodat deze hygiënisch, schoon en vrij van ongedierte gehouden kan worden en ook hygiënisch, schoon, en vrij van ongedierte gehouden wordt;
 - d. de hond voldoende bescherming biedt tegen weersomstandigheden;
 - e. de hond voldoende ventilatie biedt;

- f. een oppervlakte heeft van minimaal 1,5 keer de oppervlakte van de hond, waarbij de lengte minimaal 1,5 keer de lengte van de hond is, en de breedte minimaal 1 keer de hoogte van de hond is, waarbij als de hoogte van de hond heeft te gelden de schofthoogte.
- 4. Een houder die de hond aan een ketting houdt, zorgt ervoor dat de hond beschikt over een oppervlakte van minimaal 2m² die voldoende bescherming biedt tegen weersomstandigheden en dat de ketting:
 - a. een lengte heeft van minimaal 2 meters;
 - b. in zijn geheel een gewicht heeft van maximaal 10% van het gewicht van de hond en per meter een gewicht heeft van maximaal 300gram;
 - c. bestaat uit schakels van een dikte niet hoger dan 20 millimeters;
 - d. niet belemmerd wordt door obstakels in enige looprichting van de hond, met uitzondering van de water- en voervoorziening;
 - e. bevestigd is aan een halsband om de nek van de hond, met een afstand tussen de halsband en de nek van de hond van te allen tijde twee volwassen vingers en die vrijwel volledig uit nylon, leer of ander voldoende stevig en zacht materiaal bestaat, en geen strophalsband of prikkelhalsband is.

Artikel 20 Zwervende honden

- 1. Zwervende honden die op de openbare weg op een voor een ieder toegankelijk particulier terrein of een daartoe door de rechthebbende voor de politie toegankelijk gesteld erf worden aangetroffen en niet voorzien van een halsband als bedoeld in artikel 19, vierde lid, onderdeel e, kunnen te allen tijde door of vanwege de politie worden gevangen.
- 2. Gevangen honden als bedoeld in het eerste lid, die naar het oordeel van het hoofd van de Veterinaire Dienst of een door hem aangewezen ambtenaar, gevaar kunnen opleveren voor de volksgezondheid dan wel geen dierwaardig leven meer kunnen leiden, worden onmiddellijk en pijnloos afgemaakt.
- 3. Een hond heeft geen dierwaardig leven als bedoeld in het tweede lid indien de hond:
 - a. zelf geen initiatieven meer neemt om te bewegen, te eten en contact te hebben met andere dieren, de houder, of de omgeving;
 - b. zich niet meer bewust is van afwijkend gedrag;
 - c. ernstig en langdurig pijn heeft die niet voldoende te bestrijden is.

Artikel 21 Gevangen honden

- 1. De gevangen honden, bedoeld in artikel 20, eerste lid, worden ten hoogste zeven dagen in bewaring gehouden, binnen welke termijn de houders

deze honden kunnen terugkrijgen tegen betaling van een door de minister te bepalen bedrag voor onderhoudskosten. In dit bedrag zijn niet begrepen de kosten gemaakt voor veterinaire behandeling.

2. Na het verstrijken van de termijn, genoemd in het eerste lid, kunnen de honden ter adoptie worden gegeven dan wel door de politie over de honden beschikt.

Hoofdstuk 4

Katten

Artikel 22

Een houder van een kat is verplicht de kat vrij rond te laten lopen binnen de grenzen van diens erf, voor zover de aard van de kat dit toelaat.

Artikel 23

Zorgplicht katten

1. Een houder van katten is verplicht het dier de noodzakelijke verzorging te geven. Hieronder wordt ten minste verstaan, dat:
 - a. een kat iedere dag over vers en schoon water beschikt van een onbeperkte hoeveelheid per dag. De houder van een kat is gehouden het water zodanig te plaatsen dat het dier dit niet kan omgooien, respectievelijk dat het in een voldoende schaduwrijke plaats staat;
 - b. een kat iedere dag over voldoende eten beschikt conform de caloriebehoefte van de kat, doch minimaal eenmaal per dag. De caloriebehoefte wordt gebaseerd op de leeftijd en het normale gewicht van een kat.
 - c. een kat, indien noodzakelijk medische zorg krijgt van een dierenarts. De houder van een kat is gehouden de instructies van de dierenarts op te volgen;
 - d. een kat vrij te allen tijde vrij van ongedierte wordt gehouden op een wijze die zo min mogelijk schadelijk is voor de kat zelf.
2. Artikel 15, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de kat.

Hoofdstuk 5

Artikel 24

Delegatie

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregel, worden voor bij of krachtens dan landsbesluit aangewezen categorieën houders van dieren regels gesteld omtrent:

- a. de inrichting van de plaatsen waarop dieren worden gehouden;

- b. de wijze waarop dieren worden gehouden en hun huisvesting;
- c. de hygiënische eisen waaraan moet worden voldaan;
- d. de voeding, drenking, verzorging en behandeling van dieren;
- e. de bestrijding van insecten en ratten alsmede van andere organismen voor zover zij schadelijk zijn voor de gezondheid van dieren;
- f. de bedrijfsbegeleiding door een dierenarts.

Artikel 25 Identificatieplicht

De houder van een hond of kat is verplicht het dier binnen zeven weken na de geboorte dan wel binnen tweede weken nadat het dier in Curaçao is gebracht, te identificeren met een chip.

Artikel 26 Registratieplicht

1. Een houder registreert zijn hond of kat binnen acht weken na de geboorte in een databank.
2. Indien de houder een natuurlijk persoon is, geeft de houder bij de registratie, bedoeld in het tweede lid, in ieder geval de volgende gegevens door:
 - a. naam, adres en woonplaats;
 - b. het nummer van de chip;
 - c. de geboortedatum van de hond;
 - d. de datum van identificatie;
 - e. de naam, adres en woonplaats van de persoon die de chip inbrengt.
3. De minister kan van het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk vrijstelling of ontheffing verlenen. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden. Zij kunnen onder beperkingen worden verleend.
4. De minister wijst een instantie of persoon aan die het databank, bedoeld in het eerste lid, beheert.

Artikel 27 Negatieve lijst

1. Onverminderd de toepassing van de Landsverordening grondslagen natuurbeheer en –bescherming¹ worden bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, dieren aangewezen die niet mogen worden gehouden als huisdier.

¹ P.B. 1998, no. 49.

2. Door of namens de minister wordt op de website van de overheid een afschrift van de aanwijzing bedoeld in het eerste lid, alsmede van de registers van de Landsverordening grondslagen natuurbeheer en – bescherming, gepubliceerd.

Hoofdstuk 5 Handhavingsbepalingen

Paragraaf 1 Last onder dwangsom

Artikel 28

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 29

1. De minister kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 3, 4, 15, 16, 17, 22 tot en met 25 een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

Artikel 30

1. De minister stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd, dan wel per overtreding van de last.
2. Boven een bedrag van NAf 4500,- wordt geen dwangsom verbeurd
3. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.

Artikel 31

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 32

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de minister op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aanzijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de minister op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 33

1. De bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom verjaart door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.
2. Na voltooiing van de verjaring kan het bestuursorgaan zijn bevoegdheden tot aanmaning en verrekening en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 34

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolging overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. De minister kan de verjaring ook stuiten door een schriftelijke aanmaning of een schriftelijke mededeling waarin hij zich ondubbelzinnig zijn recht op betaling voorbehoudt.
3. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.

Artikel 35

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 37

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de minister bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De minister geeft voorts een beschikking omtrent een last onder dwangsom of de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De minister beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 38

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom of de invordering van de dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De minister kan een nieuwe invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 39

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing, dan wel voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan beslissen het beroepschrift toe te zenden naar de minister, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de minister gewenst is.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel op een voorlopige voorziening.

Paragraaf 2 Bepalingen van strafrechtelijk aard

Artikel 40

1. Overtreding van het bij of krachtens de artikelen 3, 7, vierde lid, 8, eerste en derde lid, 9, eerste lid, 10, eerste, tweede, vierde tot en met zesde lid, 12, eerste en tweede lid, 14, 15, 16, 17, 22, 23, 24, 25, 27, eerste lid, gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste de tweede categorie.
2. Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk geworden is of vrijwillig voldaan is aan de voorwaarde door de bevoegde ambtenaar van het Openbaar Ministerie krachtens artikel 1:161 van het Wetboek van Strafrecht gesteld, kan

hechtenis of geldboete tot het dubbele van het maximum gesteld in het vorige lid worden opgelegd.

Artikel 41 Tuchtrechtspraak

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald bij welke vergrijpen de tuchtrechtspraak van toepassing is voor de beroepsgroep van dierenartsen en para-veterinair, welke organen daarmee belast zullen zijn en welke strafmaatregelen er genomen kunnen worden.

Artikel 42 Intrekking

De Hondenverordening wordt ingetrokken.

Artikel 43 Overgangsbepaling

1. Ieder die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening zich op Curaçao gevestigd heeft en het beroep dierenarts uitoefent, alsmede in het bezit is van een diploma als dierenarts en bevoegd is tot de volledige uitoefening van diergeneeskunde in het land van uitgifte van dat diploma, behoudt de bevoegdheid tot het uitoefenen van de diergeneeskunde.
2. Inschrijving in het register krachtens het eerste lid geschiedt onder vermelding van plaats van uitgifte diploma.

Artikel 44

De artikelen van deze landsverordening treden in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden vastgesteld.

Gegeven te Willemstad,

De Minister van Gezondheid,
Milieu en Natuur,

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken,